

Børge og sugekoppen

Utenfor Pilkington på Grorud møter vi Børge Westring som kjører glass i Oslo-området.

Fredrik Saugstad

Selv om Børge i utgangspunktet utdanna seg som bil-elektriker begynte han hos Finn Hansen, det som senere skulle bli Pilkington. Han var lager- og transportansvarlig en periode, men gikk lei og ville ut på veien. Pilkington holdt egen bil på den tiden og han var sjåfør på den til de bestemte seg for å ikke eie egne biler. Han ser tilbake på starten i 1983 og minnes opplæringen som bestod i at sjefen tegnet og forklarte på et ark hvordan det hele fungerte, så var det ut å kjøre.

- Gjør det beste ut av det, var beskjeden, smiler Børge.

Uknuselig

Det gikk tydeligvis bra og han har aldri knust et glass på innløft. Om Børge selv også er uknuselig vet vi ikke, men han fører bilen og krana med stø hånd da han viser TM hvordan det hele fungerer. Bilen han kjører hos T Larsen Transport, er en Scania 144G 460 med 44-tonnmeters Palfinger, et effektivt verktøy som får jobben gjort.

Uka starter klokka fem mandags morgen, da settes kursen mot Trøndelag for levering til glassmestere der. Han henter også mye stort og tungt glass på fabrikken i Orkanger som han kjører ut i området. Så tar han med tomgods og emballasje på returen og er tilbake i Oslo tirsdagskveld eller onsdags formiddag.

Resten av uka er det mest utkjøringer i nærdistriktet og han hjelper ofte glassmestere med leveringer. Dagene kan begynne rolig og da venter han med å kjøre til morgenrushet har gitt seg. Er det helt stille, har han telefonvakt. Mest tidkrevende er småleveringer rundt omkring, noe han har blitt godt vant til.

- Gjengangere på slike jobber er "kanke du bare vente litt?" eller "kommer du nå?" og her om dagen leverte jeg til en dame som ikke viste hvor hun bodde, forteller han og flirer.

Dette glasset ble sugd opp til ære for TM, men det er stort sett langt større glass som blir løftet slik.

Oslo City

Han forteller om monteringsjobben på Oslo City på slutten av 80-tallet. Vakumløfteren de brukte på den tiden måtte ha strøm tilkoblet og opp til flere ganger ble det smådramatisk fordi noen arbeidere "bare skulle låne litt strøm" fra akkurat det uttaket. Det hører med til historien at dette var før batteridrillens tid, så det forklar hvorfor dette problemet stadig dukket opp.

- Jeg hørte plutselig at aggregatet stoppet mens glasset hang høyt over hodene våre, det var bare å løpe som bare det for å sette i kontakta igjen, forklarer han. Det gikk heldigvis bra, men etter noen slike hendelser fikk strømuttaket til slutt en egen vakt.

Dagens verktøy har det samme i prinsippet, men et nytt verktøy har erstattet tre forskjellige gamle. De fire koppene har to kretser slik at om to kopper glipper skal de to andre fortsatt holde. Det har batteridrift og lades opp etter bruk. Det er et velfungerende prinsipp og Børge har ennå ikke klart å tømme batteriet for strøm i løpet av en vakt.

- Så lenge glasset er rent, lekker ikke sugekoppene og da bruker den heller ikke noe strøm, forklarer han.

På alle de årene han har holdt på, har han aldri mistet et glass ved montering. Det er verre med fjerning av gammelt og eventuelt skadet glass, hvor glasset ikke er helt rent og en sprekke kan spre seg under løftingen.

Løfteverktøyet har et enkelt og velfungerende prinsipp. Glasset kan enkelt roteres når det blir løftet opp.